

**កិច្ចព្រមព្រៀង ស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអនុវត្ត និង កិច្ចសហការរវាងស្ថាប័ន  
រាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ និង បណ្តាញភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍ខេត្ត  
ក្នុងដំណើររៀនសូត្រវិជ្ជាជីវៈ**

**គោលបំណង** រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលមាត្រា ៤៦ បានចែងថា "អំពើលក់ដូរ  
អនុវត្ត អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្នែកពេទ្យកម្ម និងអំពើអាសអាភាស ដែលប៉ះពាល់ ដល់សេចក្តីរៀនសូត្ររបស់នារី  
ត្រូវហាមឃាត់។"

**គោលបំណង** ព្រះរាជក្រម ជ.ស/រកប/០២ ៩៦/០១ ចុះថ្ងៃទី ២៩ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ  
ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាប អំពើពង្រត់ និងលក់ដូរអនុវត្ត និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មលើអនុវត្ត។

**គោលបំណង** ព្រះរាជណែនាំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានផ្តល់ឱកាសដល់ស្ត្រីអនុវត្តការងារសហប្រជាជាតិ ស្តីពី ការប្រឆាំង  
ឧក្រិដ្ឋក្នុងវ័យ នៅថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ និងបានផ្តល់សម្រាប់ស្ត្រីពិការចម្លាក់ បង្ក្រាប និង ផ្តន្ទា  
គោលដៅអំពើជួញដូរអនុវត្ត ពិសេសស្ត្រី និងកុមារ នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦។

**គោលបំណង** អនុវត្តន៍នៃការយោគយល់គ្នា រវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រាជរដ្ឋា  
ភិបាលនៃរាជាណាចក្រថៃយូន កិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគី ដើម្បីលុបបំបាត់ការជួញដូរកុមារ និងស្ត្រី និង  
ជួយដល់ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ ធ្វើនៅស្បៀមរាប, ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៣។

**គោលបំណង** អនុវត្តន៍នៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពី កិច្ចសហប្រតិបត្តិការប្រឆាំងអំពើជួញដូរអនុវត្ត នៃ  
សហអនុតំបន់មេគង្គ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចុះហត្ថលេខា នៅទីក្រុងយ៉ាងហ្គួន នៃសហភាពចិនយ៉ាប៉ា  
កាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៤។

**គោលបំណង** កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណៈរដ្ឋ  
សង្គមនិយមវៀតណាម ស្តីពី កិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគី ដើម្បីលុបបំបាត់ការជួញដូរកុមារ និងស្ត្រី និង ជួយដល់  
ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ ធ្វើនៅទីក្រុងហាណូយ, ថ្ងៃទី ១០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥។

**លោកសម្តេចហ៊ុន សែន** ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ពុំទាន់មានបែបបទ និងវិធីសាស្ត្រ ពិសេសនៅក្នុងរឿងកិច្ចព្រមព្រៀង មនុស្ស និងច្បាប់ស្តីពីភស្តុតាង ។

**លោកសម្តេចហ៊ុន សែន** ភាគីទាំងអស់ ទទួលស្គាល់ថា មានតែកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលពាក់ព័ន្ធ និងទីភ្នាក់ងារកាំទ្រង់ជនប្រកាស ទើបដំណើរការរៀងកិច្ចព្រមព្រៀងមនុស្ស និង ការស្វែងរកយុត្តិធម៌ ដល់ជនប្រកាសទទួលបានជោគជ័យ ។

**លើក** ដែលជាអ្នកចុះហត្ថលេខាខាងក្រោម បានយល់ព្រម លើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពី គោលការណ៍ណែនាំអនុវត្ត និង កិច្ចសហការរវាងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ និងបណ្តាទីភ្នាក់ងារកាំទ្រង់ជនប្រកាស ក្នុងដំណើររៀងកិច្ច ព្រមព្រៀងមនុស្ស ដើម្បីកំណត់ និយមន័យ(ជំពូក១), ការជួយសង្គ្រោះ(ជំពូក២), ការកំណត់ជនប្រកាស (ជំពូក៣), កិច្ចការពារជនប្រកាស(ជំពូក៤), អនីតិជន(ជំពូក៥), បញ្ហាវេជ្ជសាស្ត្រ(ជំពូក៦), ទីប្រឹក្សាច្បាប់(ជំពូក៧), ភស្តុតាង និងនីតិវិធីសាក្សី(ជំពូក៨), សេវា លក្ខខណ្ឌ និងប្រព័ន្ធបិកមណ្ឌល(ជំពូក៩), សមត្ថកិច្ចមណ្ឌល (ជំពូក១០), ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងដំបូង (ជំពូក១១), សមាហរណកម្ម(ជំពូក១២), និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ រវាងភាគីទាំងអស់ (ជំពូក១៣) ។

**ជំពូក១. និយមន័យ**

**ប្រការ១.**

- គំរោងកិច្ចព្រមព្រៀងមនុស្ស នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់។ យោងតាមច្បាប់ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាមអំពើពុករលួយ និងលក់ដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្ម លើមនុស្សបានកំណត់និយមន័យតាម មាត្រា ៣ ថា:

“ជនណាម្នាក់បានប្រកាស ទោះបីស្រី ឬប្រុស អនីតិជន ឬអនីតិជន មានសញ្ជាតិអ្វីក៏ដោយ ដោយវិធីស្តង លោម សន្យាឱ្យប្រាក់កាស ឬប្រៀងអសម្បូរ ឬតាមវិធីណាក៏ដោយ ទោះបីសមិទ្ធផលសុខចិត្ត ឬមិនសុខចិត្ត ដោយ វិធីបង្ខំតបង្ខំ គំរាមកំហែង ឬប្រើថ្នាំសន្តិស្នារី និងសតិអារម្មណ៍ ដើម្បីពង្រឹងយកទៅលក់ ឬយកទៅធ្វើជេស្យាចារ ជននោះត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ១៥ឆ្នាំ។ បើជនប្រកាសជាអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ឆ្នាំ ត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ ។”

- ក្នុងករណីបទល្មើសជួញដូរមនុស្សឆ្លងដែន និយមន័យអំពើជួញដូរមនុស្ស បានកំណត់នៅក្នុង ពិធីសារបន្ថែម ស្តីពីការទប់ស្កាត់ បង្ក្រាម និងផ្ដន្ទាទោសលើអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ តែមនុស្សអង្គការសហ ប្រជាជាតិប្រឆាំងក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន ។

(ក) "ការជួញដូរមនុស្ស" មានន័យថា ការជ្រើសរើស ការដឹកជញ្ជូន ការផ្ទេរ ការផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួន ឬ ការទទួលយកមនុស្ស ដោយមធ្យោបាយគំរាមកំហែង ឬការប្រើកំហែង ឬការបង្ខំកម្មវិធានរូបភាពផ្សេងៗ ដូចជា ការចាប់ពង្រត់ ការក្លែងបន្លំ ការបោកបញ្ឆោត ការរំលោភលើអំណាច ឬតួនាទី ទៅលើជនដែលងាយទទួល រងគ្រោះ ឬការផ្តល់ ឬការទទួលជាលុយកាក់ ឬជំនក់ដទៃផ្សេងៗ ដើម្បីអោយមានការយល់ព្រមពីអ្នកត្រូវត្រងលើ ជនម្នាក់ទៀតក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើការកេងប្រវ័ញ្ច។ ការកេងប្រវ័ញ្ច ត្រូវរាប់បញ្ចូលជាអប្បបរមានូវការធ្វើ ការកេងប្រវ័ញ្ចពេលវេលាលើអ្នកដទៃ ឬការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទតាមរូបភាពផ្សេងទៀត ការងារដោយបង្ខំ ឬសំរាប់កម្មទានសភាព ឬការអនុវត្តដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាទៅនឹងទានសភាព សាច់ដុកបំរើដាច់ថ្លៃ ឬ ការដកយកសេរីភាពជាដើម។

(ខ) ការយល់ព្រមរបស់ជនរងគ្រោះដោយគំរាមកំហែងជំនួញដូរមនុស្ស ចំពោះអាជីវកម្ម ដែលបានធ្វើឡើងដោយ ឆន់ឆ្លាតវៃមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ (ក) នៃប្រការនេះ។ និងមិនអាចយកជាការបានឡើយ ប្រសិនបើមធ្យោបាយ ណាមួយដែលមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ (ក) ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់។

(គ) ការជ្រើសរើស ការដឹកជញ្ជូន ការផ្ទេរ ការផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួន ឬការទទួលយកកុមារ ក្នុងគោល បំណងធ្វើអាជីវកម្ម ត្រូវចាត់ទុកថាជា "ការជួញដូរមនុស្ស" នោះចំពោះអំពើនេះគិតជាចាប់ពីកំណើតទៅនឹងមធ្យោបាយ ណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ (ក) នៃប្រការនេះដោយ។

(ឃ) "កុមារ" មានន័យថា ជនណាម្នាក់ដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ។

• ការជួញដូរមនុស្ស មានគោលបំណងកេងប្រវ័ញ្ចតាមរូបភាពយ៉ាងតិចបំផុតដូចតទៅ ដោយយោងតាម នៃអនុស្សនៈនៃការយោគយល់គ្នារវាងកម្ពុជា-ថៃ ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគី ដើម្បីរុបបំបាត់ការជួញដូរ កុមារនិងស្ត្រី និង ជួយដល់ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ (មាត្រា៣) និង នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងកម្ពុជា- វៀតណាម ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគី ដើម្បីលុបបំបាត់ការជួញដូរកុមារនិងស្ត្រី និង ជួយដល់ជនរងគ្រោះ ដោយសារការជួញដូរ (មាត្រា២) :

- ១- ពេស្យាថា
- ២- ការងារក្នុងគេហដ្ឋាន ដូចជា ការងារផ្ទះដែលគេបង្ខំ ឬ កេងប្រវ័ញ្ច
- ៣- គមកម្មកុមារ
- ៤- ការងាររំលោភបំពាន
- ៥- អាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្នុងឆន្ទៈទុច្ចរិត
- ៦- ស្តីក្នុងក្លែងក្លាយ ក្នុងឆន្ទៈទុច្ចរិត
- ៧- ការកំណាច និងទស្សនៈរហ័សផ្លូវភេទ

៨-រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

៩-ការសុំខាន និងពលកម្មដែលមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ក្រោមភ្នាក់ និងពេងប្រវ័ញ្ច

១០-ការប្រើប្រាស់កុងសក្ខភាពទាក់ទិននឹងបទល្មើសក្រហមណា

១១-ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនជាមធ្យោបាយដើម្បីធ្វើអោយស្រ្តី និងកុមារភ្លាញជាធានាករ។

**ប្រការ ២.-**

ទីភ្នាក់ងារ នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ គឺទីភ្នាក់ងារគាំទ្រជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្ស មានៈ ស្លាប់មរណៈ និង អង្គការសង្គមស៊ីវិលជាតិ/អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអន្តរជាតិ ។

**ប្រការ ៣.-**

ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងជំរុញ គឺជាស្ថាប័នរដ្ឋ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិលជាតិ/អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និង អង្គការអន្តរជាតិ ដែលមិនមែនជាមធ្យោបាយសំរាប់ជនរងគ្រោះដោយការជួញដូរមនុស្ស តែជាទីភ្នាក់ងារដែលបានទទួល ជនរងគ្រោះជំរុញ និងជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយបន្តរាប់ចាប់ពួកជនរងគ្រោះទៅកាន់មធ្យោបាយថែទាំ ។

**ជំពូក២- ការជួយសង្គ្រោះ**

**ប្រការ ៤.-**

សុវត្ថិភាព សិទ្ធិ និងសុខុមាលភាពរបស់ជនរងគ្រោះ គឺជាការព្រួយបារម្ភចម្បង។ គោលការណ៍ណែនាំក្នុង ការជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះមាន :

- ក្រោយពេលប្រតិបត្តិការ នគរបាលមានសិទ្ធិរក្សាពួកជនដែលបានរំដោះ ដើម្បីធ្វើការសំភាសន៍ និងធ្វើកំណត់ហេតុ។ ក្នុងករណីអាចធ្វើទៅបាន គប្បីជ្រើសរើសនគរបាលជាស្រ្តី ឱ្យសំភាសន៍ ជាមួយជនរងគ្រោះជាស្រ្តី ឬកុមារ។ ការសំភាសន៍ ត្រូវធ្វើជាបន្ទាន់ ក្រោយពេលប្រតិបត្តិការ រំដោះ។ ក្នុងករណីការសំភាសន៍លើសពីពីរថ្ងៃ នគរបាល ត្រូវសុំយោបល់ពីព្រះរាជអាជ្ញា។
- បន្ទាប់ពីការសំភាសន៍ នគរបាលត្រូវកំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ន ស្តីអត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ និង ជនមិនរងគ្រោះ ព្រមទាំងអាជ្ញាជនរងគ្រោះ។
- ក្រោយពីកំណត់អត្តសញ្ញាណហើយ នគរបាលត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់ជនរងគ្រោះ អំពីសេវា និង សិទ្ធិតាមផ្លូវច្បាប់ តាមរយៈភាសាដែលជនរងគ្រោះស្តាប់បាន។ សេវាខាងលើនេះត្រូវផ្តល់ឱ្យ ជន រងគ្រោះ នោះបីជាជនរងគ្រោះ យល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រម សហការជាមួយនគរបាលក៏ដោយ។

- បន្ទាប់មក នគរបាលត្រូវបញ្ជូនជនរងគ្រោះ ទៅមជ្ឈមណ្ឌលមតិ អតីបុព្វជន និងយុវនីតិសម្បទា ខេត្ត/ក្រុង ។

**ជំពូក៧\_ការកំណត់ដីនេះគ្រោះ**

**ប្រការ ៥.\_**

ជាគោលការណ៍ ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្សខ្លួនដែល ត្រូវកំណត់ដោយប្រើប្រាស់វិធានអន្តរជាតិ ដែលមានចែងនៅក្នុង ពិធីសារស្តីពីការប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ។ ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្សខ្លួន ដែល មិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាជនល្មើសនៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិស្របច្បាប់ឡើយ ។

**ប្រការ ៦.\_**

ការសំរេចលើការកំណត់ជាផ្លូវការ និងក្នុងក្រោយថា តើបុគ្គលណាមួយជាជនរងគ្រោះ ដោយសារអំពើ ជួញដូរមនុស្ស គឺជាការកិច្ចរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬចៅក្រម ។ នគរបាល ឬទីភ្នាក់ងារដែលរកឃើញជនរងគ្រោះ មុនគេ គឺជាអ្នកដែលមានភារកិច្ចកំណត់លើកដំបូង អំពីថាតើជននោះ ជាជនរងគ្រោះដោយសារ អំពើជួញដូរ មនុស្សរឺមិន ឬមិនមែន ។ ក្នុងករណីដែលទីភ្នាក់ងារបានកំណត់មុនថា ជនដែលពាក់ព័ន្ធនោះ ជាជនរងគ្រោះ ហើយបន្ទាប់មកទីភ្នាក់ងារនេះ បានបញ្ជូនព័ត៌មានពីការកំណត់នេះទៅឱ្យនគរបាល តែក្រោយមក ប្រសិនបើ នគរបាល ឬព្រះរាជអាជ្ញា ឬចៅក្រម ធ្វើការកំណត់ផ្ទុយពីការកំណត់របស់ទីភ្នាក់ងារនោះ នគរបាល ឬព្រះរាជអាជ្ញា ឬចៅក្រម ត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មាន ពីការកំណត់របស់ខ្លួនទៅឱ្យទីភ្នាក់ងារ ដើម្បីឱ្យទីភ្នាក់ងារនេះ ធ្វើការបញ្ជូនព័ត៌មាន ឬស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែមរបស់ខ្លួនទៀត ។

**ជំពូក៨\_កិច្ចការពារជនរងគ្រោះ**

**ប្រការ ៧.\_**

កិច្ចការពារជនរងគ្រោះ គឺជាការព្រួយបារម្ភចំពោះរបស់រាតិទាំងអស់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

**ប្រការ ៨.\_**

នៅក្របខ័ណ្ឌកំណត់កាលវិនិច្ឆ័យដោះស្រាយរឿងក្តីជួញដូរមនុស្ស អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចប្រាប់ដំបាប់ផ្ទាក់ ត្រូវហាមឃាត់:

- ថតយករូបភាព ឬសំលេង ឬផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ដែលធ្វើឱ្យពន្លាឈ្មោះ ដល់អំពើអន្តរជាតិណា ឯកសារ របស់ជនរងគ្រោះ ឬសាក្សី ។
- ផ្សព្វផ្សាយទិន្នន័យ និងសារវាចាពិត ប្រវត្តិរូប របស់ជនរងគ្រោះ និងសាក្សី ។

មិនទាំងពីរខាងលើ អាចលើកលែងបាន លុះត្រាមានការយល់ព្រមពីជនរងគ្រោះ ឬឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាល ក្នុងករណីជនរងគ្រោះជារមីតិជន ឬជននៅក្រោមអាណាព្យាបាល ឬក្នុងករណីផ្តល់ជនប្រយោជន៍ដល់ បំផុតសំរាប់ជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៩.-**

នគរបាលត្រូវធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណអំពីភាពគ្រោះថ្នាក់ ដែលអាចនឹងកើតមានឡើង និងផ្តល់កិច្ចការពារ សុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខ ដល់ជនរងគ្រោះ ក្រុមគ្រួសាររបស់ជនរងគ្រោះ និងសាក្សី ព្រមទាំងជំនួយផ្លូវចិត្ត និង បុគ្គលិកកាំទ្រដល់ជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ១០.-**

ក្នុងករណី ជនរងគ្រោះដោយសារតំពើជួញដូរមនុស្សឆ្លងដែន យល់ព្រមទៅធ្វើជាសាក្សី រក្សាដល់ថវិកា ជំរើរការនៃរឿងក្តីរបស់ជនសង្ស័យ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់នគរបាលរក្សាប្រយោជន៍ ដើម្បីផ្តល់ការ អនុញ្ញាត្តស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្នដល់ជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ១១.-**

រាល់ការស៊ើបអង្កេត ត្រូវធ្វើឃាំងឈាមមិនឱ្យគ្មានការប៉ះពាល់ ដល់និរន្តរភាពរបស់ជនរងគ្រោះឡើយ ។ ដូច ជាមិនត្រូវឱ្យជនសង្ស័យ ដឹងពីការស៊ើបអង្កេត ដែលពាក់ព័ន្ធដល់ជនរងគ្រោះជាដើម ។

**ជំពូក្រាវ ៥.- អំពីអន្តរាគមន៍**

**ប្រការ ១២.-**

គ្រប់រឿងក្តីទាំងអស់ អត្ថប្រយោជន៍របស់អន្តរាគមន៍ គឺត្រូវគិតគូរជាចំបង ។ នគរបាលជនរងគ្រោះដែលជា អន្តរាគមន៍ត្រូវគោរព ដរាបណាភាពពេញវ័យរបស់គេក្នុងការសំរេចចិត្ត អាចធ្វើទៅបាន ។

**ប្រការ ១៣.-**

ជំនួយការណ៍ នគរបាល ព្រះរាជអាជ្ញា ទៅក្រុម ទទួលស្គាល់សំបុត្រកំណើត ឬប័ណ្ណច្រកស្រាវជ្រាវ ជាភស្តុតាង ដ៏សំខាន់ក្នុងការកំណត់អាយុរបស់ជនរងគ្រោះ ។ នៅក្នុងករណីមិនមានឯកសារខាងលើទេ ការកំណត់អាយុ ជនរងគ្រោះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយ គណៈកម្មការសល្យកោសល្យវិច័យជាតិ ឬ គណៈកម្មការកោសល្យវិច័យខេត្ត-ក្រុង តាមរយៈការពិនិត្យឆ្លុញ ឬឆ្លឹងរបស់ជនរងគ្រោះជាដើម ។

អាយុរបស់ជនរងគ្រោះ គឺត្រូវកំណត់យកអាយុ នៅពេលដែលបទល្មើស បានកើតឡើងជំហូង ។

**ប្រការ ១៤.\_**

នៅក្នុងករណី ជនណាមួយត្រូវបានប្រកាន់ពីរទង្វើរដូចគ្នារបស់ខ្លួន ឬជននោះក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់ខ្លួន គួរការអាចដកសិទ្ធិអំណាចមេធា ឬអាណាព្យាបាលបាន ទៅតាមទីតាំងវិទ្យុភ្នាក់ ។ ក្នុងករណីនេះ ដើម្បីផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់កុមារ ទីភ្នាក់ងារដែលមានជំនាញចិត្តសាស្ត្រកុមារ អាចត្រូវបានផ្តល់ យោបល់បាន ។

**ជំពូក២\_នេឌីសារុស្ត**

**ប្រការ ១៥.\_**

ក្នុងករណីចាំបាច់ដើម្បីរៀនរៀនវាងការបាត់បង់ភស្តុតាង ទីភ្នាក់ងារគាំទ្រជនរងគ្រោះ អាចជួយជនរងគ្រោះតាមរយៈ ឧត្តរភាពយុត្តិធម៌ដែលមានតួនាទីស៊ើបអង្កេតរឿងក្តី ចៅក្រម ព្រះរាជអាជ្ញា និងមេធាវីជនរងគ្រោះ ក្នុងការស្នើសុំវិញ្ញាបនប័ត្រកោសល្យវិច័យ ទៅករណៈកម្មការសល្យកោសល្យវិច័យថ្នាក់ជាតិ ឬគណៈកម្មការកោសល្យវិច័យខេត្ត-ក្រុង ។

**ប្រការ ១៦.\_**

ក្នុងករណីចាំបាច់ ចំពោះរឿងក្តីពាក់ព័ន្ធការរំលោភផ្លូវភេទ ជនរងគ្រោះ ឬអ្នកមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធគ្រោះស្នើសុំឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច រក្សាទុកវត្ថុដែលអាចជាកស្តុតាង និងភស្តុតាង សំរាប់ដំណើរការដោះស្រាយរឿងក្តីនាពេលខាងមុខ ។

**ប្រការ ១៧.\_**

ការធ្វើកោសល្យវិច័យ ត្រូវតែរក្សាទុករបស់ជនរងគ្រោះ ។

**ជំពូក៧\_ការធ្វើកម្មវិធី**

**ប្រការ ១៨.\_**

ឧត្តរភាព ព្រះរាជអាជ្ញា និងទីភ្នាក់ងារគាំទ្រជនរងគ្រោះ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់ជនរងគ្រោះ អំពីព័ត៌មានខាងផ្នែកច្បាប់ និងទីតាំងវិទ្យុភ្នាក់នៃការធ្វើពាក្យបណ្តឹងប្រឆាំងនឹងជនល្មើស ។ ការផ្តល់ព័ត៌មានដល់ជនរងគ្រោះខាងលើ នេះត្រូវធ្វើឡើងជាការសាលាដែលជនរងគ្រោះអាចប្រើ និងស្តាប់យល់បាន ។

**ប្រការ ១៩.\_**

ឧត្តរភាព និងទីភ្នាក់ងារ ត្រូវផ្តល់ការទំនាក់ទំនងសេវាខាងផ្នែកច្បាប់ ដល់ជនរងគ្រោះ ។

**ជំពូកទី ៣- ភស្តុតាង និងចំណើយសារកម្មី**

**ប្រការ ២០.-**

រាល់ចំណើយរបស់ជនរងគ្រោះ ត្រូវរក្សាទុកជាការសំងាត់ ។

**ប្រការ ២១.-**

នៅពេលបើកសវនាការជំនុំជំរះរឿងក្តី ដែលទាក់ទងនឹងរំពើច្បាប់ដូចខាងលើ តុលាការអាចធ្វើជាសំងាត់ ដោយគោរពទៅតាមផលប្រយោជន៍ សេចក្តីផ្តើម និងភាពជាឯកជនរបស់ជនរងគ្រោះនោះ ឬអនុញ្ញាតឱ្យជនរង គ្រោះ ផ្តល់ចំណើយនៅទីកន្លែងដោយឡែក តាមរយៈបណ្តាញកាមេរ៉ាទូរទស្សន៍ផ្ទាល់ (តុលាការ អាចស្នើសុំឱ្យ ឧបករណ៍បែបនេះ ពីក្រសួងយុត្តិធម៌) ឬអនុញ្ញាតឱ្យជនរងគ្រោះ ផ្តល់ចំណើយតាមរយៈការសេរីវិវេសច្បាប់ ។ បើមានការចាំបាច់ តុលាការអាចអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកតវ៉ាទ្រ ទៅជាមួយជនរងគ្រោះបាន ។

**ប្រការ ២២.-**

នៅក្នុងដំណើរការដោះស្រាយរឿងក្តីដែលស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និង ទីភ្នាក់ងារតវ៉ាទ្រជនរងគ្រោះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវរកឱ្យបានប្រែភាសា អោយជនរងគ្រោះ ទូរភាសាដែល ជនរងគ្រោះអាចយល់ និង ស្តាប់បាន ។

**ប្រការ ២៣.-**

នៅក្នុងករណី ដែលមានការវាយតម្លៃពីច្រើនឯកទេសវិកលវិច្ឆ័យ ឬអ្នកឯកទេសផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ ថា ជនរងគ្រោះមានការប៉ះទង្គិចខាងផ្នែកជួរចិត្ត អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច អាចអនុញ្ញាតឱ្យមានវត្តមានទីប្រឹក្សា ឬអ្នកពិគ្រោះយោបល់ផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ របស់ទីភ្នាក់ងារតវ៉ាទ្រជនរងគ្រោះ នៅក្នុងដំណើរការសួរយកព័ត៌មាន ពីជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ២៤.-**

ក្នុងករណីជនរងគ្រោះ មិនអាចរង់ចាំ រហូតដល់ពេលសវនាការរៀបរយ ជនរងគ្រោះ អាចផ្តល់សក្ខីកម្មតាម មធ្យោបាយសមស្របណាមួយ ប្រសិនបើគោលការណ៍ច្បាប់ ។ វិធីសាស្ត្រក្នុងការផ្តល់ភស្តុតាងតាមជំនើសម្លេងៗ គួរផ្តល់ឱកាសឱ្យជនរងគ្រោះ ឧទាហរណ៍តាមរយៈការសេរីវិវេស ឬសំភាសន៍នៅទីកន្លែងដោយឡែក បង្ហាញ សក្ខីកម្ម មុនពេលសវនាការ ហើយបន្តរៀបរយ កំណត់ហេតុនោះ ត្រូវអានុញ្ញាតសវនាការ ។



**ប្រការ ២៥.-**

តុលាការ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើការស៊ើបអង្កេតឱ្យបានហ្មត់ចត់ ក្នុងករណីដែលតុលាការយល់ថា អាចមានការគំរាមកំហែងដល់ជនរងគ្រោះ ឬសាច់ញាតិរបស់ជនរងគ្រោះ ឬមធ្យោបាយផ្សេងទៀតដែលធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះកែប្រែចំណីជរបស់ខ្លួន។

**ប្រការ ២៦.-**

រាល់កិច្ចសន្យាដែលធ្វើឡើងដោយមានគោលដៅបំបិទផ្លូវដំបូងរដ្ឋប្បវេណី ឬអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ឬកិច្ចសន្យាធ្វើឡើងដោយភ្ជាប់ទៅនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ឬអំពើធ្វើភាពវិវាទផ្លូវភេទ ត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

**ប្រការ ២៧.-**

ភារកិច្ចជនរងគ្រោះ អាចសុំមើល សំណុំរឿងរបស់ខ្លួន នៅករណីយល់ឃើញច្បាស់លាស់ ។

**ជំពូកទី ៤ សេវា លក្ខខណ្ឌ និងបុគ្គលិករបស់មណ្ឌល**

**ប្រការ ២៨.-**

គោលបំណងរបស់មណ្ឌលគឺ ផ្តល់សុវត្ថិភាព ស្តារនីតិវិធីសម្រាប់ និង ធ្វើសមាហរណកម្ម ដល់ជនរងគ្រោះ ។ ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនេះ មណ្ឌលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ដល់ការស្ថានភាពសម្បទា (បណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ការថែទាំសុខភាព សេវាគ្រោះយោបល់ ការអប់រំ) និងធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះទាំងនោះ ទៅរួមរស់ក្នុងគ្រួសារ ឬសហគមន៍វិញ។

ការផ្តល់សេវាដល់ជនរងគ្រោះ មិនត្រូវរោយមានឥទ្ធិពលជារវិជ្ជមាន ឬធ្វើអោយជនរងគ្រោះ មានការឈឺចាប់ ផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្តឡើងវិញឡើយ។

**ប្រការ ២៩.-**

នៅពេលជនរងគ្រោះធ្លាក់ចូលមកដល់ មណ្ឌលត្រូវធ្វើការវិភាគពិសេធកិច្ចការ និងសមត្ថភាពរបស់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីកំណត់ថាតើការថែទាំប្រភេទណាដែលត្រូវផ្តល់អោយជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៣០.-**

មណ្ឌលត្រូវសម្របសម្រួលដល់ជនរងគ្រោះជាជនជាតិខ្មែរ អោយចុះបញ្ជីគ្រួសារកូនបង្កើន អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ នៅក្នុងសហគមន៍របស់គេ ដើម្បីទទួលបានឱកាសការងារ និងជួយប្រយោជន៍ ស្របច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ។

**ប្រការ ៣១.-**

ក្របមណ្ឌលទាំងអស់ ត្រូវផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាពដល់ជនរងគ្រោះ ដោយអាចប្រើប្រាស់សេវាសុខាភិបាល របស់មណ្ឌលសុខភាព ឬមន្ទីរពេទ្យបង្អែកដែលនៅជិត។ ក្នុងករណីចាំបាច់ដែលគំរុំអោយមានជាប្រចាំនូវសេវា សុខាភិបាលក្នុងមណ្ឌល មណ្ឌលត្រូវគោរពតាមច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលើការប្រកបវិជ្ជាជីវៈឯកជន ក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ។

**ប្រការ ៣២.-**

បុគ្គលិកមណ្ឌល ត្រូវរាយការណ៍រាល់សភាពជំងឺទៅប្រធានមណ្ឌលជាបន្តបន្ទាប់។ ចំពោះជនរងគ្រោះដែល មានជំងឺឆ្លង ត្រូវបំបែកចេញពីជនរងគ្រោះដទៃទៀត និងត្រូវព្យាបាលដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ការមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ ប្រធានមណ្ឌល ត្រូវរាយការណ៍ ឬបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ ឬមណ្ឌលសុខភាព ។

**ប្រការ ៣៣.-**

មណ្ឌលត្រូវផ្តល់ការអប់រំអោយជនរងគ្រោះគ្រប់ៗគ្នា ទៅតាមអាយុ កំរិតនៃការអប់រំដែលធ្លាប់បានទទួល និងកំរិតនៃការយល់ដឹង។ រាល់សេចក្តីត្រូវការពិសេសរបស់ជនរងគ្រោះ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់។ ការអប់រំចូររួមមាន ទាំងអក្សរសាស្ត្រ ឧត្តសាស្ត្រ និងបំណិនជីវិត ផងដែរ។

មណ្ឌលត្រូវផ្តល់ឱកាសដល់ជនរងគ្រោះ បានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងសង្គម ព័ត៌មានជាតិ និងអន្តរជាតិ តាមរយៈ ទូរទស្សន៍ វិទ្យុ ការសែត ការចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពសហគមន៍ និងសិក្សាប្រៀបធៀបក្នុងប្រព័ន្ធ និងក្រៅប្រព័ន្ធ។

**ប្រការ ៣៤.-**

មណ្ឌលអាចផ្តល់ឱកាសអោយជនរងគ្រោះ ធ្វើការងារអោយមណ្ឌល តែមិនត្រូវបង្ខំ ឬគំរាមកំហែងឱ្យ ជនរងគ្រោះធ្វើការងារនោះទេ។ ការងារដែលជនរងគ្រោះធ្វើ ត្រូវតែជាការងារស្រាលៗ និងមិនមានជម្រកដាច់ ដល់ការសិក្សា ការប្រឹក្សាជោរជប់ ការបណ្តុះបណ្តាលបំណិនជីវិត ឬសេវាផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធដល់ ការស្តារ វិនិច្ឆ័យភាព និងការធ្វើសមាហរណកម្មរបស់ពួកគេឡើយ។

ជនរងគ្រោះម្នាក់ៗ មិនត្រូវធ្វើការងារលើសពី ៨ម៉ោងក្នុង ១សប្តាហ៍ទេ។ រយៈពេលនេះ ត្រូវបែងចែក អោយពេញមួយសប្តាហ៍ ពោលគឺកំណត់ ច្រើនបំផុតគ្រឹម ២ម៉ោងក្នុង ១ថ្ងៃ ។

ជនរងគ្រោះត្រូវទទួលបានប្រាក់កំរៃការងារ ដែលពួកគេបានបំពេញនៅក្នុងមណ្ឌល។ ប្រាក់កំរៃនេះ ជនរងគ្រោះអាចធ្វើការចំណាយផ្ទាល់ខ្លួន។ ចំណែកដែលនៅសល់ ត្រូវផ្ញើរក្សាដោយមណ្ឌល ហើយមណ្ឌលត្រូវ ប្រគល់អោយជនរងគ្រោះវិញ នៅពេលគេចាកចេញពីមណ្ឌល។

**ប្រការ ៣៥.-**

មណ្ឌលត្រូវរៀបចំគោលនយោបាយសកម្មភាពកំសាន្តប្រកបដោយការវិន័យប្រឌិត សំរាប់ជនរងគ្រោះ ដោយយោងលើគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត។ ជនរងគ្រោះមួយចំនួនមានភាពភ័យខ្លាច ក្នុងការរៀបរាប់រឿងរ៉ាវវិវត្តន៍កាលរបស់ខ្លួន ហើយជនរងគ្រោះនោះ មានបំណងរៀបរាប់រឿងរ៉ាវរបស់ខ្លួន តាមរយៈការសំដែងសិល្បៈ រាំ ឬប្រពៃណី។ មធ្យោបាយពិគ្រោះយោបល់ជនរងគ្រោះតាមបែបវិទ្យុប្រឌិតនេះ គឺមានអត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងខ្លាំង ចំពោះជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៣៦.-**

មណ្ឌលត្រូវបែងចែកការស្នាក់នៅរបស់ជនរងគ្រោះ ទៅតាមភេទ លើកលែងតែក្នុងករណីបែងចែកប្រឌិត ដែលមានអាយុក្រោម ១៣ ឆ្នាំ ។

**ប្រការ ៣៧.-**

មណ្ឌលត្រូវផ្តល់ ឬបញ្ជូនជនរងគ្រោះ ទៅរកជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅតាមការទាំទាញ ។ ក្នុងករណី ជនរងគ្រោះ ពុំមានឪពុក-ម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលទេនោះ មណ្ឌលរាងពឹងពាក់ទៅលើឱ្យជួយការពារជនរងគ្រោះបាន ។

មណ្ឌលត្រូវលើកទឹកចិត្ត គោរពជនរងគ្រោះ ផ្តល់ចំណីធានាថាពួកគេមានសុខភាព ឬដាក់ពាក្យបណ្តឹងទាមទារ សំណងជំងឺចិត្តពីជនល្មើស ។

**ប្រការ ៣៨.-**

ក្នុងដំណើរការដោះស្រាយរឿងក្តី ដែលទាក់ទងនឹងជនរងគ្រោះកំពុងស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌល ប្រធានមណ្ឌលត្រូវមានកិច្ចសហការជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។ មន្ត្រីមន្ទីរនេះ ប្រធានមណ្ឌល ត្រូវជួយលើកទឹកចិត្តដល់ជនរងគ្រោះ ឱ្យសហការជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដោយគ្មានការបង្ខិតបង្ខំ ។

**ប្រការ ៣៩.-**

មណ្ឌលត្រូវលើកទឹកចិត្ត ក្នុងការផ្ទេរជនរងគ្រោះទៅឱ្យស្ថាប័នដទៃទៀត ដើម្បីផ្តល់សេវាផ្សេងៗទៀតដល់ជនរងគ្រោះ ដូចជា ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ឬការបំបែកស្ថានភាពពិសេសណាមួយ ប្រសិនបើសេវានោះមានគុណភាព ដល់ជនរងគ្រោះ ។ មណ្ឌល មិនសង្ឃឹមថាអាចផ្តល់សេវាទាំងអស់ ដោយផ្ទាល់ ដល់ជនរងគ្រោះនោះឡើយ ។ ប៉ុន្តែបុគ្គលិកសម្របសម្រួលដែលទទួលបានលើជនរងគ្រោះមួយៗ ត្រូវដើរតួនាទី ជាអ្នកគ្រប់គ្រងករណីជនរងគ្រោះ ដោយធ្វើការតាមដានពីសេវាដែលផ្តល់ឱ្យពីអ្នកដទៃ ហើយត្រូវធានាថា សេវានោះអាចជួយដល់ជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៤០.-**

មណ្ឌលនីមួយៗត្រូវមានគោលនយោបាយ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងកម្មវិធីច្បាស់លាស់ សំរាប់ជនរងគ្រោះស្នាក់នៅ។ ជនរងគ្រោះស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំ ត្រូវទទួលបានការណែនាំអំពីសិទ្ធិ និងពេលវេលាស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលតាំងពី ពេលចូលមកដំបូង។

**ប្រការ ៤១.-**

បរិស័ទផ្សេងៗរបស់មណ្ឌល ត្រូវរែងរាយបានច្បាស់លាស់ ឬបើមិនដូច្នោះទេ ត្រូវពន្យល់ណែនាំដោយពាក្យសំរាយដែលអាចអោយជនរងគ្រោះងាយយល់។

**ប្រការ ៤២.-**

បរិស័ទរបស់មណ្ឌល ត្រូវរៀបចំឡើងក្នុងបរិបទមួយសមស្រប ពោលគឺមិនមានកម្ចីពរជារដ្ឋានដល់សុខភាពភាព ផ្នែករាងកាយ និងស្មារតីរបស់ជនរងគ្រោះទេ។

បរិស័ទរបស់មណ្ឌល មិនត្រូវរែងរាយវាយដំ បង្ហូរទុក ធ្វើខ្មាសខ្មាញ់ ឬគ្រប់គ្រងដោយអនុស្សធម៌ចំពោះជនរងគ្រោះទេ ទោះបីជនរងគ្រោះមានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរយ៉ាងណាក៏ដោយ។

**ប្រការ ៤៣.-**

មណ្ឌលត្រូវប្រឹងប្រែងអោយរស់ពីសមត្ថភាព ក្នុងការថែរក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងមណ្ឌលដើម្បីការពារមណ្ឌល ពីការកុំអោយក្លាយជាគោលដៅងាយស្រួលមួយ របស់ក្រុមជួញដូរមនុស្ស ធ្វើការសងសឹក ឬដំណើរមួយពេទ្យជនរងគ្រោះណាម្នាក់ទៅវិញ និងដើម្បីការពារជនរងគ្រោះដែលជាសាក្សី។

**ប្រការ ៤៤.-**

បើមានសភាពការណ៍ប្រែប្រួលពាក់ព័ន្ធនឹងសន្តិសុខរបស់ជនរងគ្រោះ ប្រធានមណ្ឌលត្រូវរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ដល់នគរបាលមានសមត្ថកិច្ចដែលនៅជិតបំផុត។

**ប្រការ ៤៥.-**

មណ្ឌលត្រូវមានបរិយាកាសឆ្លបរិសុទ្ធ ពង្រីកប្រប់ក្រាស់ ឆ្នប់ ទ្វារនិងបង្អួចធំៗ។ មណ្ឌលគួរមានទីធ្លាសំរាប់អោយជនរងគ្រោះលេងកំណាត់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។

ជនរងគ្រោះត្រូវមានឱកាសធ្វើដំណើរក្រៅមណ្ឌល និងចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពកំណត់ យ៉ាងហោចណាស់មួយម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ នៅតាមទីធ្លារបស់មណ្ឌល។

**ប្រការ ៤៦.-**

មណ្ឌលត្រូវមានអនាម័យល្អគ្រប់គ្រាន់ និងត្រូវរំលែកនាំជំនរងគ្រោះអំពីអនាម័យផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីផ្សែងរក្សា ភាពស្អាត និងសុខុមាលភាព ។ មណ្ឌលត្រូវផ្តល់ សំលៀកបំពាក់ ដល់ជនរងគ្រោះអោយបានសមរម្យ ។  
មណ្ឌលត្រូវមាន ទូ ឬប្រឆប់មានលោរ សំរាប់ជនរងគ្រោះ ទុកដាក់របស់របរផ្ទាល់ខ្លួនបាន ។

**ប្រការ ៤៧.-**

មណ្ឌលត្រូវផ្តល់អាហារដែលមានសារជាតិ និងទឹកស្អាតគ្រប់គ្រាន់ ស្របទៅតាមពេលវេលាអាហារ ឡើងទាត់ ។

**ប្រការ ៤៨.-**

មណ្ឌលត្រូវបង្កលក្ខណៈ និងលើកទឹកចិត្ត អោយមានទំនាក់ទំនង រវាងជនរងគ្រោះ និងជនរងគ្រោះ ជាពិសេស ចំពោះជនរងគ្រោះដែលមានវិបាកប្រកែកហេតុផល តែមណ្ឌល ត្រូវចាត់វិធានការចប់ស្តាប់ រាល់ កំហុសឆ្គង នៃទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទរវាង ជនរងគ្រោះ និងជនរងគ្រោះ ។  
មណ្ឌលត្រូវចាត់វិធានការចប់ស្តាប់ រាល់កំហុសឆ្គង នៃទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទ រវាងបុគ្គលិកមណ្ឌល និង ជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៤៩.-**

មណ្ឌលត្រូវអនុញ្ញាតអោយជនរងគ្រោះ ទាក់ទងជាមួយសមាជិកគ្រួសារ មិត្តភក្តិ តាមការអភិសុខសុខ ទុក ឬសំបុត្រ ឬទូរស័ព្ទ ក្នុងករណីចាំបាច់ ។  
សិទ្ធិក្នុងការទាក់ទងជាមួយសមាជិកគ្រួសារ មិត្តភក្តិ ត្រូវបរាមឃាត់ ក្នុងករណីមណ្ឌលមានហេតុផល សមស្របបញ្ជាក់ថា សមាជិកគ្រួសារ ឬ មិត្តភក្តិទោះ មានការពាក់ព័ន្ធនឹងការជួញដូរជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៥០.-**

មណ្ឌលត្រូវរក្សា លើភាពជឿរបស់ជនរងគ្រោះអោយបានពេញលេញ និងមិនត្រូវបង្ខំអោយ ជនរងគ្រោះចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពសាសនាផ្សេងៗឡើយ ។

**ប្រការ ៥១.-**

នៅក្នុងមណ្ឌល មិនត្រូវមានភាពលំអៀងចំពោះជនរងគ្រោះ ដោយផ្អែកលើ អាយុ ភេទ រូបកាយ ពិការភាព ញាតិភាព ជាតិសាសន៍ ឬ សាសនា នោះទេ ។

**ប្រការ ៥២.-**

ជនរងគ្រោះត្រូវអនុញ្ញាតអោយចូលរួមរាល់សកម្មភាពរបស់មណ្ឌល ។ មណ្ឌលត្រូវធ្វើការត្រិះរិះពិចារណា រាល់គំនិតយោបល់ ឬការប្រយោជន៍ផ្សេងៗរបស់ជនរងគ្រោះ ទាក់ទងទៅនឹងដំណើរការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់មណ្ឌល ។ គំនិត យោបល់របស់ជនរងគ្រោះ អាចបង្ហាញឡើងជាតំណាង និងដោយសេរី ។

**ប្រការ ៥៣.-**

មណ្ឌល ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់រាល់ការតវ៉ារបស់ជនរងគ្រោះណាម្នាក់ ហើយត្រូវចាត់វិធានការផ្សេងៗ ដើម្បីដោះស្រាយលើការតវ៉ាទាំងនោះ ។ មណ្ឌលត្រូវពិចារណាបង្កើតយន្តការមួយ ដើម្បីអង្កេតលើបណ្តឹងស្តីពី ការបំពានលើសិទ្ធិជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៥៤.-**

បុគ្គលិកមណ្ឌលរបស់ទីភ្នាក់ងារតំទ្រង់រងគ្រោះ យ៉ាងហោចណាស់ត្រូវមាន ប្រធានមណ្ឌល អ្នកប្រឹក្សា យោបល់ អ្នកថែទាំ បុគ្គលិកសង្គម និងសន្តិសុខ ។

រាល់បុគ្គលិកមណ្ឌលទាំងអស់ ត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពី មូលដ្ឋានគ្រឹមត្រូវមួយ ដោយផ្អែកទៅលើ តំរូវការជាក់លាក់របស់បុគ្គលនីមួយៗ នៅក្នុងវិស័យការងារដាក់ស្តែងរបស់ពួកគេ ។

**ប្រការ ៥៥.-**

អ្នកថែទាំ ត្រូវយល់ពីតំលៃ និងសេចក្តីត្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះ ។ ភារកិច្ចចម្បងរបស់អ្នកថែទាំគឺ ជួយជនរងគ្រោះដើម្បីអោយទទួលបានការអភិវឌ្ឍន៍យ៉ាងពេលវេលាទាំងផ្នែករាងកាយ ប្រាជ្ញាស្មារតី និង បំណិនជីវិត ដើម្បីធ្វើអោយពួកគេអាចរស់នៅដោយខ្លួនឯងបាន ។

**ប្រការ ៥៦.-**

អ្នកផ្តល់ប្រឹក្សា ត្រូវជួយស្តារសុខភាពផ្លូវចិត្តដល់ជនរងគ្រោះ ។ អ្នកផ្តល់ប្រឹក្សា ត្រូវមានជំនាញ ផ្នែកពិគ្រោះយោបល់ តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលសមស្របមួយ មុននឹងធ្វើការជាមួយជនរងគ្រោះ ។

មណ្ឌលគួរមានអ្នកផ្តល់ប្រឹក្សា ដែលអាចផ្លាស់ប្តូរត្តាបាន ក្នុងរយៈពេល ២៤ ម៉ោង សំរាប់សេវា ពិគ្រោះយោបល់ ដល់ជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៥៧.-**

បុគ្គលិកសង្គមកិច្ច ដើរតួយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងដំណើរការគ្រប់គ្រងអរណី ការធ្វើសមាហរណកម្ម និង ការតាមដានវាយតំលៃជនរងគ្រោះ ដែលត្រូវបានបញ្ជូន ឬត្រូវបានធ្វើសមាហរណកម្មទៅកាន់សហគមន៍វិញ ។ បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចត្រូវរាយការណ៍ទៅប្រធានមណ្ឌលជាបន្តបន្ទាប់ អំពីបញ្ហាចាំបាច់ ទាក់ទងនឹងជនរងគ្រោះណាម្នាក់ ។

**ប្រការ ៥៨.-**

បុគ្គលិកសន្តិសុខ មានភារកិច្ចថែរក្សាសុវត្ថិភាពរបស់ជនរងគ្រោះ នៅក្នុងមណ្ឌល ដូចជា ត្រូវតែប្រយ័ត្ន ប្រយោជន៍ប្រការផ្សេងៗដែលកើតឡើងនៅក្នុងបរិវេណ និងជុំវិញមណ្ឌល។ ក្នុងករណីចាំបាច់ បុគ្គលិកសន្តិសុខ ត្រូវវាយការណ៍ទៅប្រធានមណ្ឌលដើម្បីចាត់ការបន្ត។

**ប្រការ ៥៩.-**

មណ្ឌលនិទត្រឹមតែជ្រើសរើសបុគ្គលិក ដែលមានសមត្ថភាពឯកទេស ដូចជាអ្នកចិត្តសាស្ត្រសង្គម គ្រូពេទ្យ អ្នកឯកទេសខាងទីផ្សារការងារ អ្នកស្ម័គ្រចិត្តប៉ុណ្ណោះទេ មណ្ឌលអាចជ្រើសរើសអតីតជនរងគ្រោះនោយធ្វើជា អ្នកប្រឹក្សាយោបល់ (មិត្តអប់រំមិត្ត) ។

**ប្រការ ៦០.-**

សព្វខណ្ឌទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូក៥ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តទៅតាម ប្រកាស ស្តីពីបទដ្ឋានអប្បបរមានៃមណ្ឌលថែទាំកុមារ ដែលនឹងចេញដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា។

**ជំពូក១០.- សមត្ថកិច្ចរបស់មណ្ឌល**

**ប្រការ ៦១.-**

ទីភ្នាក់ងារគាំទ្រជនរងគ្រោះទាំងអស់ ត្រូវមានការអនុញ្ញាត និងទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ឱ្យបំពេញភារកិច្ច របស់ខ្លួន។ ទីភ្នាក់ងារអន្តរជាតិ ត្រូវចុះបញ្ជីជាជំនួយជាមួយក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ចំណែកឯទីភ្នាក់ងារក្នុងស្រុក ត្រូវចុះបញ្ជីនៅក្រសួងមហាផ្ទៃ។ បន្ទាប់មក ទីភ្នាក់ងារទាំងឡាយនោះ ត្រូវចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ ក្រសួងនៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ។

**ប្រការ ៦២.-**

មណ្ឌលដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវតាមប្រការ៦១ ទទួលបានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះ នៅក្រោមការ ថែរក្សារបស់ខ្លួន។ សិទ្ធិគ្រប់គ្រងរបស់មណ្ឌល គឺជាការសម្រេចចិត្ត ពាក់ព័ន្ធនឹងជនរងគ្រោះ ដោយផ្អែកលើ គោលការណ៍ផលប្រយោជន៍ជាតំបែង និងពិភាក្សាលើលើទស្សនៈ និងគំនិតរបស់ជនរងគ្រោះ។

នៅពេលមណ្ឌលទទួលបានជនរងគ្រោះដោយអនុវត្តន៍ត្រឹមត្រូវតាម ប្រការ៦៣ នោះមណ្ឌល នឹងមិនត្រូវ បានចោទប្រកាន់ពីការបង្កើនជនរងគ្រោះខុសច្បាប់ទេ។

**ប្រការ ៦៣.-**

រាល់ការស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌល ត្រូវទានការយល់ព្រមជាមុន ពីជនរងគ្រោះ ឬអ៊ីតុក-ម្តាយ ឬ អាណាព្យាបាលរបស់ជនរងគ្រោះ និងមណ្ឌលផងដែរ ។

ក្នុងករណីមណ្ឌលយល់ឃើញថា ការដែលជនរងគ្រោះមិនយល់ព្រមស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌល អាចនឹងបង្ក គ្រោះថ្នាក់ សារជាថ្មីខ្ពង់ខ្ពស់ដល់ជនរងគ្រោះ ដូចនេះមណ្ឌលត្រូវរាយការណ៍ ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ជាបន្ទាន់ ដើម្បីឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនោះ ចាត់វិធានជាបណ្តោះអាសន្ន ឱ្យទាន់ពេលវេលា ។

ក្នុងការទទួលជនរងគ្រោះ មណ្ឌលត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជាមួយនឹងអ្នកប្រគល់ជនរងគ្រោះ ។ ចំរង់ បែបបទទទួលជនរងគ្រោះ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធានមណ្ឌល ជនរងគ្រោះ ឬបុគ្គលតំណាងអោយជនរងគ្រោះ (ឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាល ឬបុគ្គលណាម្នាក់ដែលមានការទទួលខុសត្រូវលើជនរងគ្រោះ) និងមន្ត្រីសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទាមូលដ្ឋាន ។

នៅពេលជនរងគ្រោះត្រូវបានផ្ទេរពីមណ្ឌល បុគ្គលទាំងឡាយខាងលើ ត្រូវចុះហត្ថលេខាលើលិខិតផ្ទេរ ។ លិខិតទទួល និងផ្ទេរជនរងគ្រោះ គួរមានព័ត៌មានដូចខាងក្រោម៖

- ១) ឈ្មោះ និង ភាពយុជនរងគ្រោះ
- ២) ឈ្មោះឪពុក-ម្តាយ ឬអ្នកតំណាងជនរងគ្រោះ
- ៣) ឈ្មោះទីភ្នាក់ងារភ័ក្ត្រជនរងគ្រោះ និងឈ្មោះប្រធានមណ្ឌល
- ៤) ឈ្មោះមន្ត្រីទទួលបន្ទុក សង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទាថ្នាក់មូលដ្ឋាន
- ៥) ស្ថានភាព និង កាលៈទេសៈ ជនរងគ្រោះពេលសម្រោច និងពេលនាំទៅកាន់មណ្ឌល
- ៦) លក្ខខណ្ឌសុខភាពជនរងគ្រោះ
- ៧) រយៈពេលព្រៀងទុកសំរាប់ជនរងគ្រោះដែលនឹងត្រូវរស់នៅក្នុងមណ្ឌល
- ៨) ការអប់រំ ឬការបណ្តុះបណ្តាលដែលមានសំរាប់ជនរងគ្រោះ
- ៩) ព័ត៌មានក្នុងការទំនាក់ទំនងសាច់ញាតិ ឬមិត្តភ័ក្ត្រជនរងគ្រោះ ។

**ប្រការ ៦៤.-**

ប្រធានមណ្ឌលត្រូវផ្តល់បញ្ជីដែលរួមមាន ឈ្មោះ ភេទ រូបថត ថ្ងៃខែឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើត ព័ត៌មានសុខភាព និងរយៈពេលស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលរបស់ជនរងគ្រោះ ទៅមន្ត្រីសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា ។ បញ្ជីនេះត្រូវរៀបចំបញ្ជូនភាពជាប្រចាំ ។ មន្ត្រីសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា ត្រូវរក្សាការសំងាត់នៃព័ត៌មាននេះ ។



ក្រោយពេលជនរងគ្រោះបានចាកចេញពីមណ្ឌលរយៈពេលបីឆ្នាំ មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា និងមណ្ឌល អាចសំរេចចិត្តក្នុងការប្រគល់ឯកសារនោះទៅឱ្យជនរងគ្រោះ ឬឯកសារនោះ អាចត្រូវ បំផ្លាញបាន ប្រសិនបើជនរងគ្រោះមិនទង់បានទេ។ នៅក្នុងនោះពេលនេះ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជនរងគ្រោះ អាចទាមទារយកឯកសាររបស់គេ ពីមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា និងមណ្ឌល បានគ្រប់ពេលវេលា។

**ប្រការ ៦៥.-**

ក្នុងករណីជនណាម្នាក់ដែលបានអះអាងថា ខ្លួនរងគ្រោះដោយសារអំពើជំនួញមនុស្ស ហើយសុំឱ្យកាន់នៅ ក្នុងមណ្ឌលដោយខ្លួនឯង ប្រធានមណ្ឌល ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានជាសាយស្រួលអក្សរ ទៅឱ្យសម្ភាសកម្មនៃករណីរបស់ខ្លួន ជាបន្ទាន់ ដើម្បីចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់។

**ប្រការ ៦៦.-**

ជនរងគ្រោះ មានសិទ្ធិស្នើសុំចាកចេញរហូត ពីមណ្ឌលទៅរស់នៅក្នុងគ្រួសារ ឬសហគមន៍វិញ។ ក្នុងករណី ជនរងគ្រោះជាជនជំងឺ ខាងបំណងចេញពីមណ្ឌលរហូតនោះ ប្រធានមណ្ឌលពុំមានសិទ្ធិប្រកាសចាត់ជននោះឡើយ។ ករណីនេះ ប្រធានមណ្ឌលត្រូវជំរាបជូនទៅ មន្ទីរ ឬការិយាល័យ សង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ហើយរង្វាប់មក មន្ទីរ ឬការិយាល័យត្រូវជូនព័ត៌មាន ដល់នគរបាលខេត្តឬក្រុង ហើយមណ្ឌល ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាន ទៅឱ្យនគរបាលការពារសុវត្ថិភាព។

ប៉ុន្តែ បើជនរងគ្រោះជាអនិច្ចមានបំណងចាកចេញពីមណ្ឌលរហូតនោះ មណ្ឌលអាចនឹងប្រឹក្សាយោបល់ និងលើកទឹកចិត្តអោយកុមារបន្តរស់នៅក្នុងមណ្ឌល ប៉ុន្តែមិនបង្ខំអោយកុមារនៅក្នុងមណ្ឌល ដោយគម្រិតនោះ ទេ។ នៅពេលកុមារម្នាក់បានសំរេចចិត្តចាកចេញពីមណ្ឌល មណ្ឌលត្រូវតែធានាថា មានសាច់ប្រាក់ ឬសារព្យាបាល ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវ ឬទីភ្នាក់ងារដទៃទៀត នឹងថែទាំកុមារនោះ និងទទួលព័ត៌មានលម្អិតដើម្បីធ្វើការចំណាត់ថែទាំ ជាមួយជនរងគ្រោះនៅពេលក្រោយ។

ប្រសិនបើអនិច្ចមាន ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់មណ្ឌលរដ្ឋ នោះប្រធានមណ្ឌល ត្រូវសុំការសំរេច ពីមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។ ប៉ុន្តែចំពោះប្រធានមណ្ឌល របស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានទៅឱ្យមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងនគរបាលជំនាញ។

ក្នុងករណី ជនរងគ្រោះណាម្នាក់ទង់ចាកចេញពីមណ្ឌលរហូត ហើយរឿងក្តីរបស់ជនរងគ្រោះនោះ កំពុង ស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបអង្កេត ឬចោទប្រកាន់ ប្រធានមណ្ឌលត្រូវជូនព័ត៌មានទៅឱ្យនគរបាល ឬព្រះរាជអាជ្ញា ឱ្យបានមុន និងឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

**ប្រការ ៦៧.-**

ក្នុងករណីមានជនណា មានចំណងយកជនរងគ្រោះចេញពីមណ្ឌល ហើយមណ្ឌលមានហេតុផលសមស្រប ថា ជននោះមានចំណងជួបជុំជនរងគ្រោះសារជាថ្មី នោះមណ្ឌលមានសិទ្ធិរក្សាក្នុងជនរងគ្រោះ ដោយប្រើសិទ្ធិ គ្រប់គ្រងជនរងគ្រោះ ។ មណ្ឌលត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រ៉ាំរ៉ៃ ស្ថានភាពនេះ ។

**ប្រការ ៦៨.-**

ក្នុងករណីជនណាចង់យកជនរងគ្រោះពីមណ្ឌល ហើយមណ្ឌលមិនយល់ព្រម ជននោះអាចប្តឹងទៅ មន្ទីរ សង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទាដើម្បីជួយដោះស្រាយ។ ប្រសិនបើមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា មិនមានលទ្ធភាពដោះស្រាយ ឬភាគីណាមួយមិនស្ម័គ្រចិត្តទៅនឹងសេចក្តីសំរេចរបស់មន្ទីរ សង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ភាគីនោះអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការ។ នៅក្នុងរយៈពេល នៃបណ្តឹងទាំងនេះ ជនរងគ្រោះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់មណ្ឌល ។

**ប្រការ ៦៩.-**

ប្រសិនបើបុគ្គលណាបានយកជនរងគ្រោះចេញពីមណ្ឌល ដោយមធ្យោបាយណាមួយក៏ដោយ ដោយមិន មានការយល់ព្រមពីមណ្ឌល មណ្ឌលត្រូវរាយការណ៍ទៅនគរបាលមូលដ្ឋាន និងមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទាដើម្បីចាត់វិធានការបន្ត ។

**ប្រការ ៧០.-**

ជនរងគ្រោះ ឬអ្នកពាក់ព័ន្ធ អាចប្តឹងទៅមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ចំពោះ ភាពមិនប្រក្រតីនៃការគ្រប់គ្រង និងបញ្ហាផ្សេងៗទៀតរបស់មណ្ឌល។ មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា ត្រូវធ្វើការស៊ើបអង្កេតអោយបានឆាប់រហ័ស និង ហ្មត់ចត់ សើបណ្តឹងនោះ ។

**ប្រការ ៧១.-**

ក្នុងករណី មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រកឃើញថាមណ្ឌលមានកំហុសខ្លាំង មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវធ្វើការណែនាំទៅមណ្ឌលនោះ ។

ក្នុងករណីមណ្ឌលប្រព្រឹត្តកំហុសខ្លាំងជាលើកទីពីរ មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា មានសិទ្ធិ ដកហូតអំណាចគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះនោះ ពីមណ្ឌលនោះទាំងស្រុង ។

**ប្រការ ៧២.-**

សិទ្ធិគ្រប់គ្រងលើជំនរអង្រែព្រះរាជវាំងមណ្ឌលនឹងត្រូវធាត់បង់ នៅពេលជំនរអង្រែព្រះ បានចាកចេញពី មណ្ឌល តាមការសំបូរចិត្តរបស់ជំនរអង្រែព្រះ ឬជំនរអង្រែព្រះរាជវាំងចេញពីមណ្ឌល ឬឪពុក-ម្តាយម្ចាស់យកវិញ ឬបានបញ្ចប់ ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ឬតាមការច្រើនអាហារណាមួយ។ ប៉ុន្តែមណ្ឌលនៅតែមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងលើជំនរអង្រែព្រះ ក្នុងករណីជំនរអង្រែព្រះចាកចេញពីមណ្ឌល ដូចមាន ចែងនៅក្នុងប្រការ ៦៥ ។

មណ្ឌលនឹងធាត់បង់ សិទ្ធិគ្រប់គ្រង ក្នុងករណីជំនរអង្រែព្រះស្លាប់។ ក្នុងករណីនេះ មណ្ឌលត្រូវជូនដំណឹងទៅ នគរបាលសុខដ្ឋាន និងមន្ទីរសង្គមកិច្ច ស្ថិតិយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ។

**ជំពូក្រាម ១.- ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងជំបូង**

**ប្រការ ៧៣.-**

ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងជំបូង ត្រូវចាត់វាណិជានការ ដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីធានាថាជំនរអង្រែព្រះ ដែលបានធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយខ្លួន បានដឹងពីប្រភេទផ្សេងៗនៃសេវាដែលមាន និងដឹងពីរបៀបចម្លងបញ្ជូន សេវាទាំងនោះ ហើយទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងជំបូង ត្រូវជួយជំនរអង្រែព្រះទៅកាន់មណ្ឌលណាមួយ ប្រសិនបើ ជំនរអង្រែព្រះ ចង់ទៅកាន់មណ្ឌលនោះ ។

ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងជំបូង ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាម ទៅមន្ទីរសង្គមកិច្ច ស្ថិតិយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ប្រសិនបើ ទីភ្នាក់ងារនេះ ផ្តល់ជំនួយស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នដល់ជំនរអង្រែព្រះ មុននឹងបញ្ជូនជំនរអង្រែព្រះទៅកាន់ មណ្ឌលណាមួយនោះ ។ នៅពេលបញ្ជូនជំនរអង្រែព្រះទៅមណ្ឌលណាមួយ ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងជំបូង ត្រូវជូនដំណឹង ទៅមន្ទីរសង្គមកិច្ច ស្ថិតិយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងនគរបាលសុខដ្ឋានផងដែរ ។

**ប្រការ ៧៤.-**

ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងជំបូង ត្រូវរក្សាទុកជំនរអង្រែព្រះ តែក្នុងកាលៈទេសៈចាំបាច់បំផុត ដូចជាថ្ងៃឈប់សំរាក ផ្លូវមិនល្អ ពេលយប់ និងមណ្ឌលស្ថិតនៅឆ្ងាយ ។

ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងជំបូង ត្រូវរក្សាទុកជំនរអង្រែព្រះក្នុងរយៈពេលខ្លីបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

**ប្រការ ៧៥.-**

ជំនរអង្រែព្រះភាគច្រើន ទទួលរងផលប៉ះពាល់ផ្នែករាងកាយ និងផ្លូវចិត្ត ។ ដូចនេះ ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនង ជំបូង ត្រូវអនុវត្តតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា មុនពេលបញ្ជូនជំនរអង្រែព្រះទៅកាន់មណ្ឌល ។

ទីភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងដំបូងគួរមាន អ្នកប្រឹក្សាយោបល់ ឬបុគ្គលិកសង្គម ទឹកស្អាត របបអាហារ កន្លែងដេកសមរម្យ និងការថែរក្សាសុខភាព។

**ជំពូក្រាម២\_ការធ្វើសមាហរណកម្ម**

**ប្រការ ៧៦.\_**

នៅក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះ មណ្ឌលត្រូវចំពេញបែបបទដូចមានចែងក្នុងប្រការ ៦៣ និង បញ្ជាក់ពីសកម្មភាពជនរងគ្រោះ នៅក្នុងរយៈពេលភ្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌល។ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះជាអនិច្ចនិង ឯកសារនោះ ត្រូវបញ្ជាក់ពីមានបុគ្គលដែលនឹងថែរក្សាជនរងគ្រោះបន្ត ទឹកកន្លែងដែលជនរងគ្រោះទៅ (ភូមិ-ឃុំ) និងនីតិវិធីតាមដាន វាយតម្លៃជនរងគ្រោះ។ មណ្ឌលត្រូវរៀបចំអោយមាន ការចូលរួមក្នុងដំណើរការ សមាហរណកម្ម ពិធីពុក-ផ្កាយ ឬ សាច់ល្ងាភ្លឺ ក្នុងស្ថានភាពមួយតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

**ប្រការ ៧៧.\_**

ចំពោះការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះដែលមានជំនាញជាក់លាក់ មណ្ឌល (បើអាចធ្វើទៅបាន) គួរ រៀបចំ និងសំរាប់សំរួល អោយជនរងគ្រោះមានឱកាសទទួលបានការឧបត្ថម្ភ ឬប្រាក់កម្ចី ដើម្បីប្រកបមុខរបរ ទៅតាមជំនាញវិជ្ជាជីវៈដែលបានចូល។ ប្រាក់កម្ចីទាំងនោះមិនត្រូវមានការប្រាក់ទេ បើឃើញរៀបចំអោយសងវិញ ជាដំណាក់កាលបន្តិចម្តងៗ។

**ប្រការ ៧៨.\_**

ក្រោយពេលធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតកងទ័ព និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវសហការជាមួយ ទីភ្នាក់ងារគាំទ្រជនរងគ្រោះ ឬមណ្ឌល និងក្រសួងកិច្ចការងារ ក្នុងការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃជនរងគ្រោះ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការចូលរួមមនុស្សជាតិឡើងវិញ។ ប៉ុន្តែករណីនេះ មិនគ្របដណ្តប់លើ ជនរងគ្រោះជាជនបរទេស ដែលធ្វើមាតុភូមិនិរុត្តនោះឡើយ។

**ជំពូក្រាម៣\_កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់ភាគីទាំងអស់**

**ប្រការ ៧៩.\_**

រាល់រឿងក្តីពាក់ព័ន្ធនឹងជំនួញដូរមនុស្ស ភាគីទាំងអស់ត្រូវសហការគ្នាដោះស្រាយអោយបានឆាប់រហ័ស។

**ប្រការ ៨០.\_**

ភាគីបាត់បង់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវរក្សាទុកនិងអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមខ្លឹមសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

**ប្រការ ៨១.-**






កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងត្រូវកែប្រែបាន លុះត្រាតែមានការឯកភាពពីភាគីហត្ថលេខី តាមការស្នើសុំ របស់ភាគីណាមួយ។

**ប្រការ ៨២.-**






ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល ឬ ទីភ្នាក់ងារកម្រិតខ្ពស់ណាមួយ ណាដែលមិនមែនជាហត្ថលេខីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ អាចបន្តសុំចុះហត្ថលេខា ពិតចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា លើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះតទៅ បើយប់ពីរឈ្មោះអង្គការ មិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលបានចុះហត្ថលេខា ត្រូវបានរក្សាទុកនៅ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ។







ធ្វើនៅភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧  
 មានលេខរបស់ភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

ភាគីក្រៅមតិរបស់រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ







<p>ក្រសួងយុត្តិធម៌</p>    <p>ឯកឧត្តម អ៊ូ ជន      រដ្ឋលេខាធិការ</p>	<p>ក្រសួងមហាផ្ទៃ</p>    <p>ឯកឧត្តម នាយឧត្តមសេនីយ៍      ខាង សារឡឺន      រដ្ឋលេខាធិការ</p>	
<p>ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច សម្របច្របូកច្របល់      និងយុវនិវេទន៍</p>    <p>ឯកឧត្តម សយ ស៊ីស៊ុន      រដ្ឋលេខាធិការ</p>	<p>ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់      និងនេសាទ</p>    <p>លោកជំទាវ យូ វុធី      រដ្ឋលេខាធិការ</p>	<p>ក្រសួងសុខាភិបាល</p>    <p>លោកជំទាវ វ៉ិកត អ៊ុំណូណា      រដ្ឋលេខាធិការ</p>








**តារាងទិន្នន័យការងារសេវាសង្គម**

<p align="center"><b>អង្គការកម្ពុជាបើកប្រជុំសម្រាប់សិស្ស</b></p> <p align="center"></p> <p align="center"><b>អ្នកស្រី អ៊ុយ ច័ន្ទធីតា</b> នាយិកាប្រតិបត្តិ</p>	<p align="center"><b>អង្គការវេជ្ជសាស្ត្រ</b></p> <p align="center"></p> <p align="center"><b>លោក អ៊ុយ ច័ន្ទ</b> នាយិកា</p>	
<p align="center"><b>ចម្បងឈ្មោះទេសាភិបាលក្រសួង</b></p> <p align="center"></p> <p align="center"><b>អគ្គនាយិកា អ៊ុយ ច័ន្ទធីតា</b> នាយិកាប្រតិបត្តិ</p>	<p align="center"><b>សមាជិកក្រុមការងារ</b></p> <p align="center"></p> <p align="center"><b>អ្នកស្រី អ៊ុយ ច័ន្ទធីតា</b> នាយិកាប្រតិបត្តិ</p>	<p align="center"><b>អង្គការការងារសង្គមកម្ពុជា</b></p> <p align="center"></p> <p align="center"><b>អ្នកស្រី អ៊ុយ ច័ន្ទធីតា</b> នាយិកា</p>

<p>អង្គការជំនួយផ្លូវច្បាប់របស់ក្រុមការងារស្រុក</p>  <p>អ្នកស្រី ស៊ី សិទ្ធា នាយិកា</p>	<p>អង្គការអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា</p>  <p>ហ៊ុន សារុណា អ្នកសំរេបសំរួលកម្មវិធី</p>
<p>អង្គការកុមារលើកម្ពុជា និងការចូលរួម</p>  <p>លោក សេន ស៊ីស្តាចារ្យ ប្រធានស្តីទី</p>	<p>សមាគមកុមារកម្ពុជា ប្រអប់សុខភាព និង ចិញ្ចឹម</p>  <p>លោក សោត ស៊ីនឿន នាយកប្រតិបត្តិ</p>
<p>សមាគមក្រុមស្រុកកុមារកម្ពុជា</p>  <p>លោក គួន គន ប្រធាន</p>	<p>អង្គការស្ថិតិសម្រាប់កម្ពុជា</p>  <p>លោក ស៊ុន វ៉ារីណូសុខ នាយកប្រតិបត្តិ</p>



<p>អង្គការប្រជាជាតិ</p>  <p>លោក ឆេង ច័ន្ទី ប្រធានស្តីទី</p>	<p>ចល្លាសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា</p>  <p>លោកស្រី ហង់ សំណិន ប្រធាន</p>
<p>ចល្លាសេដ្ឋកិច្ចសហគមន៍ ( ផ្ទះទឹកប្លង់ )</p>  <p>លោកស្រី ហង់ ចាន់ ធីតា នាយកប្រតិបត្តិ</p>	<p>អង្គការសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា</p>  <p>លោកស្រី ហង់ ចាន់ ធីតា នាយកប្រតិបត្តិ</p>
<p>សហគមន៍ និងក្រុមប្រឹក្សា</p>  <p>លោកស្រី ធីតា សាមិន នាយកប្រតិបត្តិ</p>	<p>ចល្លាសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា បើកប្រជាជនសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា</p>  <p>លោក យ៉ែង ធីតា នាយកប្រតិបត្តិ</p>

<p>Association Internationale pour le Développement, le Tourisme et la Santé (AIDéTouS)</p>  <p>Ms. Marina Protopopoff Country Representative</p>	<p>អង្គការកម្ពុជាឆែត្តីសង្រួម</p>  <p>លោក សុន សុំសង្ស នាយកស្តីប្រឹក្សា</p>	
<p>គណៈកម្មាធិការបឋមនៃសវនាការ ការដំណើរ និងកម្មវិធីប្រចាំឆ្នាំរបស់អង្គការ</p>  <p>លោក ជិន ជិន្យាសាណា នាយកប្រតិបត្តិ</p>	<p>អង្គការកម្ពុជាឆែត្តីសង្រួម</p>  <p>ស៊ុន សុផានី នាយិកា</p>	
<p>ជំនួយ ផ្នែកគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ</p>  <p>លីន យ៉ាត់ ហ្វេរីម នាយិកា</p>	<p>អង្គការអនាគតកម្ពុជា</p>  <p>ខែង សុខុន នាយក</p>	<p>អង្គការកម្ពុជាឆែត្តីសង្រួម</p>  <p>គង់ សុភា ប្រធានកម្មវិធី</p>